

Προλογικό

Τὸ παρὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΘΕΟΛΟΓΙΑ (τ. 87, τεῦχος 3, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2016) φιλοξενεῖ ἄρθρα ποικίλης ὕλης, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευση ἐκκρεμοῦσε ἀπὸ καιροῦ. Στὸ πρῶτο ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ὁμ. Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ κ. Γεώργιος Μαντζαρίδης ἀσχολεῖται μὲ τὸν Γέροντα Σωφρόνιο, τὸν ὁποῖο καὶ ἀποκαλεῖ «θεολόγο τῆς παγκοσμιότητος», ἐνῶ ἀμέσως μετὰ ὁ Svilen Tutekov ἀναφέρεται στὶς «Μυστηριακὲς προϋποθέσεις τῆς ἄσκησης στὴ Θεολογία τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ». Στὴ συνέχεια παρατίθεται ἡ μελέτη τοῦ Κωνσταντίνου Γεωργιάδη, «Ἀριστοτέλης καὶ Γρηγόριος Παλαμᾶς: Θεὸς καὶ Θεολογία στὰ ὄρια τοῦ Λόγου», γιὰ νὰ ἀκολουθήσει ἡ μελέτη τοῦ Ἀνδρέα Ζαχαρίου, στὴν ὁποία ὁ συγγραφέας τῆς ἐξετάζει τὸ ἐνδεχόμενο ὑπαρξης αὐγουστίνειων ἐπιδράσεων στὶς θεοφάνειες στὴ γνωσιολογία τοῦ Γρηγορίου Ἀκινδύνου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐργασία τοῦ π. Εὐαγγέλου Ποιγικιπάκη γιὰ τὴν Χριστολογία τοῦ Παύλου Ἐμέσης ἀκολουθοῦν μελέτες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, μὲ πρῶτη ἀπὸ αὐτὲς ἐκείνη τοῦ Ἀρχιμ. Γρηγορίου Παπαθωμᾶ, Καθηγητῆ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Τὸ καθεστῶς τοῦ Δικαίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Θρησκευμάτων στὸ πλαίσιο τῆς (νομικὰ ἐνιαίας καὶ Ἐνωμένης) Εὐρώπης», ἐνῶ ἀμέσως μετὰ ἀκολουθεῖ ἡ μελέτη τοῦ Φίλιππου Τακόπουλου, στὴν ὁποία ὁ συγγραφέας τῆς ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἐὰν βάσει τοῦ Κανονικοῦ καὶ Πολιτειακοῦ Δικαίου εἶναι δυνατὴ ἡ θέση τοῦ δικηγόρου ὡς «Ἐκδίκου» στὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια.

Στὴ συνέχεια ὁ Δημήτριος Νικολακάκης παρουσιάζει μίαν συγκριτικὴ θεώρηση καὶ κάποιες κριτικὲς ἐπισημάνσεις στὴ σχέση τῆς Ἱατρικῆς μὲ τὴν Χριστιανικὴ Θεολογία, ἐνῶ ὁ Δημήτριος Τσουλκανάκης σὲ μίαν ἱστορικὴ μελέτη ἀσχολεῖται μὲ τὶς σχέσεις τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς κοινότητος τῆς Παλαιστίνης, ἐξετάζοντας συγκεκριμένα μίαν ἀπόπειρα ἀνοικοδόμησης τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος στὴν πόλη τῶν Ἱεροσολύμων στὰ χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ ἐν λόγῳ αὐτοκράτορα. Ἀκολούθως ὁ Χρῆστος Καραγιάννης παρουσιάζει στὴ μελέτη του «Ὁ Προφήτης Ἡλίας καὶ ὁ Βασιλιάς Ἀχαάβ» τὴν ἀντιπαράθεση τοῦ ἐν λόγῳ προφήτη τῆς Π.Δ. μὲ τὸν ἀσεβῆ βασιλιὰ τοῦ Ἰσραὴλ Ἀχαάβ καὶ τὴ σύζυγό του Ἰεζάβελ, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης Φειδᾶς στὴ γερμανιστὶ με-

λέτη του «Rezeption und Synodalität in der ältesten Kirche des zweiten Jahrhunderts» ασχολείται με τὸ ζήτημα τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς συνοδικότητος στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία τοῦ β' αἰῶνος μ.Χ.

Ἀκολουθεῖ ἡ μελέτη τοῦ Παναγιώτη Καμπούρη, στὴν ὁποία ὁ συγγραφέας ἐξετάζει τὴν ἐπίδραση τῆς πυθαγόρειας ἀριθμολογίας στὴ θεολογικὴ σκέψη τοῦ συγγραφέα τοῦ «Ποιμένα» τοῦ Ἑρμᾶ. Ἀμέσως μετὰ, τέλος, παρατίθενται δύο μελέτες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, μετὰ τὴν πρώτη ἀπὸ αὐτὲς ἐκείνη τοῦ Ἰωάννου Λότσιου, ὅπου ὁ συγγραφέας ἀσχολεῖται μετὰ τὰ «Βασικὰ στοιχεῖα καὶ προδιαγραφές τῆς Δηλώσεως τοῦ Τορόντο», ἐνῶ ἐκείνη τοῦ Σεραφεῖμ Παύλου ποὺ ἀκολουθεῖ, μετὰ τὸν ρόλο τοῦ διορθοδόξου καὶ διαχριστιανικοῦ διαλόγου στὴ σύγχρονη θεολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐξετάζοντας συγκεκριμένα τὸ παράδειγμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα Α'.

Ἀκολουθοῦν τὰ «Ἰδιόμελα», ὅπου ἡ Χρυσούλα Νικολάκη μᾶς παρουσιάζει τὴν ἐσχολογικὴ διάσταση στὴν ποίηση τοῦ Γιάννη Ρίτσου καὶ ὁ Γεώργιος Στούκης στοιχεῖα ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ θρησκευτικὴ συμπεριφορὰ τῶν κατοίκων τῆς Βοιωτίας καὶ τὴν τοπικὴ λαογραφία.

Τὸ τεῦχος συμπληρώνεται μετὰ τὶς μόνιμες στήλες του, τ.ἔ. μετὰ τὰ «Θεολογικὰ Χρονικά», ὅπου περιλαμβάνονται ἀναφορὲς σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια, θεολογικὰ γεγονότα, ἀνακοινωθέντα καὶ πορίσματα συνοδικῶν συνδιασκέψεων, τὰ «Περιοδικὰ Ἀνάλεκτα», ὅπου γίνεται σύντομη ἐπισκόπηση ἑλληνικῶν καὶ ξένων θεολογικῶν περιοδικῶν, τὸ «Βιβλιοστάσιον», ὅπου δημοσιεύονται βιβλιοκριτικὰ δοκίμια καὶ παρουσιάσεις θεολογικῶν μονογραφικῶν, βιβλίων καὶ λοιπῶν ἐκδόσεων καί, τέλος, τὸ «Ἀναλόγιον», ὅπου δημοσιεύεται ἐνημερωτικὸ δελτίο πρόσφατων θεολογικῶν ἐκδόσεων.

Ἐκ τῆς Συντάξεως